

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 16. Carolus Siciliae Rex moritur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

§. XV.

Sæcul. XIII.
A. C. 1284.*Andronicus Sardenſis in offenſionem
Imperatoris incurrit.*

Andronicum Metropolitam Sardenſem horum malorum omnium authorem principem monachus Galaction ſuus diſcipulus accuſavit, quod de Imperatore male locutus eſſet, cui aliunde ſuſpectus erat de noxis gravioribus. Itaque veluti læſæ Majeſtatis reus tractabatur. Primum contumeliis oneratus & vituperiis, quod, cum eſſet monachus, depoſita veſte religioſa iterum Episcopi gradum conſcendere auſus fuiſſet, tum poſt alias injurias pugnorum ictibus abactus duriter, ac e conventus loco ejectus eſt. Maxime omnium dolebat illud, quod ipſi fecit Nicander Episcopus Larifſanus, quem tanquam a Joanne Vecco conſecratum exauthoraverat. Is Andronicum turpiter pulſum videns, prehenſum monachi capitium capiti ejus impoſuit, & abjicienti obruſit denuo: quod ſæpius iteratum ſpectantibus cachinnos anovit.

Pachym.
6. 23.

§. XVI.

Carolus Siciliæ Rex moritur.

Rex Siciliæ Carolus quondam Græco-
rum terror, ſed tum mœrore obrutus

ob

Nic. Spec.
lib. I. c. 29.

Sæcul. XIII. ob tot jacturas, ac præcipue ob captum
 A. C. 1285. filium, Foveæ in Apulia vitam amisit.
 Jan. 1285. Viaticum sacrum accipies
 J. Villani l. 7. c. 94. gravem de admisis animi dolorem edi-
 Duchesne dit, & summa cum reverentia, Domine
 p. 543. Deus! ajebat, te Salvatorem meum fir-
 miter credens oro, ut animæ meæ misere-
 rearis: & quemadmodum Siciliam peti-
 tus, ut servirem Ecclesiæ tuæ, quam
 mei commodi causa occupavi, sic peccata
 mihi condones mea. Vixerat sexaginta
 quinque annos, & undeviginti regnave-
 rat. Legatus Gerardus Parmensis Nea-
 poli eum in templo metropolitano as-
 stentibus multis regni Præfulibus sepe-
 vit. Quia Carolus II ejus filius natu-
 major successorque in Catalonia captivus
 erat, Papa Martinus Siciliæ regimen cu-
 ræ habens ad Legatum Gerardum ita
 Rayn. 1285. scripsit: Eo tempore, quo Rex Carolus
 n. 3. se Burdigalam versus in viam dabat, per
 litteras patentes nobis regnum commisit
 suum, ut ibi corrigeremus indignas res,
 de quibus Ecclesiæ, Cœtusque ac privati
 homines conquærerentur: & postremo
 cum ex morbo decumberet, qui eum pau-
 cos intra dies confecit, hanc potestatem
 nobis traditam confirmavit per alias lit-
 teras patentes. Ab Prioribus acceptis te in
 statum regni accurate inquirere jussimus
 tuamque nacti responsionem, illud per-
 candi modos efficacissimos indagare ce-
 pimus.

pimus, perrecturi, donec effectum vide-
rimus. Dabat 11. Febr. Sæcul. XIII.
A.C. 1285.

Rex Carolus administratorem regni, Ibid. n. 6.
quamdiu filius abesset suus, Robertum
Artesiae Comitem, suam nepotem, qui apud
ipsum erat, constituerat, si tamen Papæ
placeret. Qui rem habuit ratam; sed illi
Legatum Gerardum addidit, cum mandato,
ut auctoritatem suam Ecclesiae Romanæ
adscriberent, atque communiter exercerent,
donec Rex Carolus II in libertatem assertus
esset. Voluit quoque, ut ab eis appellare ad
sacram Sedem liceret Siculis. Hæc sunt, quæ
continet diploma utrique inscriptum datum
que 16 Februarii.

§. XVII.

*Martini IV obitus. Honorius IV
Papa.*

Papam Martinum IV defecit tempus
exequendi bona pro Siculis consilia
sua. Die Paschatis, qui hoc anno 1285
vigessimus quintus Martii erat, peracto
sacrificio cum Præfectis sacelli sui more
solito pransus male se habuit sine muta-
tione externa, & cum se dolores magnos
sentire diceret, Medici non videbant, cur
morbum ejus mortiferum aut gravem
censerent. Nihilominus sequente die
Hist. Eccles. Tom. XXII. O Mer-

n. 12.

Papebr.
conat.

Luchesne
p. 544.